

FECR

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

Aylık İslami Eğitim Dergisi

Sayı 12

Yıl Aralık 2022

12.Sayı ile

1.

YIL

إِنَّمَا يَبَيِّنُ يَدِيهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

“GÜZEL SONUÇ ANCAK MUTTAKİLERİNDİR”

Safvan MUHLİS Hoca
Hasbihal

www.fecrdergisi.com

Selman SAMATYALI - Zeyd ENFAL - Halid EYMEN -
Muaz ALİMOĞLU - Abdulkerim SİDDİK -
Ali MARUF - Muhammed YAŞAR

İLETİŞİM AĞLARIMIZ

Fecr-Der İlim Davet Derneği

Merkez Mescidi / Dergi Binası

Ali baba mah. 5041 sok. gözde apt altı no8

Karaköprü/ŞANLIURFA

İletişim : 0531 104 15 96

fecrmescidi@gmail.com

Fecr Dergisi Temsilciligi

Yusuf paşa mah. 11 nisan fuar cad.no 22/a

Haliliye/ŞANLIURFA

İletişim: 0545 492 60 60 - 0552 727 97 56

fecrdergisi/facebook.....

fecrmescidi/instagram.....

fecrmescidi/youtube.....

TASARIM VE DİZAYN FECR MEDYA EKİBİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
السَّلَامُ عَلَیْكُمْ

Hamd bizlere lütufta bulunarak bize doğru yolu gösteren alemlerin Rabbine. Bütün sevgiler, övgüler ona. Her türlü noksanlıktan münezzehe olan, kullarına merhamet eden Allah azzevecelle'dir

Salat ve selam O'nun Resulü olan Peygamberi Hz. Muhammed aleyhisselam üzerine olsun. Ve yine salat ve selam Nebimiz Muhammed aleyhisselam'ın ehline, ashabına ve kıyamete kadar gelecek olan mümin, muvahhit ve mücahit kulların üzerine olsun. (Allahumme Amin)

“Kim Allah'a karşı takva sahibi olursa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder.”

Kim bu dünya hayatında Allah'ı birler, O'na hiçbir şeyi ortak koşmaz ise ve sadece ona ibadet ederse gideceği yurdun rabbimizin bildirdiği üzere altlarından ırmaklar akan Naim cennetleri olacağına hiç şüphesiz inanmaktayız. Ya bu destur ile yolumuza devam eder Allah Subhenehu ve Teala'nın rızasına kavuşur güzel bir sonuç ile muttakilerden oluruz. Yada nefsimize ve şeytanın vesveselerine kapılarak O'nun yasaklarını göz ardı ederek bedbaht bir hayat mücadelesine girerek hem bu dünyada sefil bir hayat sürdürmek zorunda kalırız hemde son noktamız olan ahiret yurdunda kaybedenlerden oluruz. Allah muhafaza etsin.

editör

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

İÇİNDEKİLER

GÜZEL SONUÇ ANCAK MUTTAKİLERİN'DİR

KIYAMET SAHNELER

GÜNAH VE YANSIMALARI

ESMAÜL HÜSNA

KUR'AN-I KERİM MUCİZELERİ (Haman)

DÜNYADAKİ BÜYÜK NİMETLERDEN OLAN "ARKADAŞLIK"

ANNE BABA HAKKI

ENES BİN MALİK

Safvan MUHLİS (Hoca)

Selman SAMATYALI

Halid EYMEN

Selman SAMATYALI

Muaz ALİMOĞLU

Zeyd ENFAL

Muhammed YAŞAR

Ali maruf

Yazarlar dergi içinde seçmiş oldukları konularda, kaynak göstererek alıntı yapabilirler.

GÜZEL SONUÇ ANCAK MUTTAKİLERİN'DİR

Safvan MUHLİS Hoca
İLETİŞİM
safvanmuhlis@fecrdergisi.com

Hamd ve övgü kullarına hayırdan başka hiçbir şeyi murat etmeyen, lütfu ve ikramı ile aciz kullara merhamet eden Allahsuphanehuveteala'ya, salat ve selam ümmetine karşı çok şefkatli, onlara acıyan, bu dinin şahsında teşekkül ettiği Muhammed aleyhisselatuvessem'a ve O'nun yolunu takip eden muttaki ve muvahhidlere olsun inşaallah.

Bundan sonra;

"Muttakî", "vekâ" fiilinin ifti'al babındaki: "ittika" kelimesinin ism-i fâilidir. "İttika" ve "takva" kelimelerinin kökü, "veka" fiilinin mastarı olan "vikâye"dir. Yine aynı fiilin "vakyen", "vakiyeten", "tevkıyeten" ve "vikaen" şeklinde "vikâye" ile aynı manaya gelen mastarları vardır. Bu mastarların hepsi "bir şeyi muhafaza etmek, eziyetten korumak, himâye etmek, zarar verecek şeyden onu sakınmak, çekinmek" manasındadırlar.

(Rağib el-İsfahanî, el-Müfredât fî Garîbî'l-Kur'ân, İstanbul, sh. 833)

İstilahi(şeri) anlamı, dinin emir ve tavsiyelerine uyma, haram ve günahlardan kaçınma hususunda gösterilen titizlik anlamında bir kavramdır. Muttaki kişi ise, Allah korkusuyla kendini günahlardan uzak tutarak Allah'ın azabından korunma ve böylelikle Allah'tan gereğince sakınan, O'na saygıda kusur etmeyen kimsedir. Günümüz dünyasında günden güne Müslümanları dinine bağlayacak ve onlara hayat verecek İslami kavramların etkisinin yitirildiği bu zamanda, takva kavramı da ne yazık ki artık etkisini yitirmiş bir haldedir. Öyle ki Müslümanları Rablerine karşı bağlayan bu kavram İslam'da çok ehemmiyetli, kalbin ameli olan bir meseledir. Nitekim ayetlerde ve sahih nakillerde şöyle buyrulmaktadır.

"Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkmak lazımsa öylece korkun. Ve her halde Müslüman olarak can verin." (Ali imran/102)

"Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı temiz ve güzel nimetleri kendinize haram kılmayın! Haddi de aşmayın; çünkü Allah haddi aşanları sevmez." (Maide/87)

"Ey Âdemoğulları! Size hem edep yerlerinizi örtecek bir elbise, hem de giyiniş süsleneceğiniz bir elbise indirdik. Takva elbisesine gelince, en güzel ve en hayırlı elbise işte odur. Bunlar,

insanlar düşünüp öğüt alsınlar diye Allah'ın indirdiği ayetlerdendir.”(Araf/26)

“Onlar: “Ey Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve zürriyetimizden gözümüzü aydınlatacak, gözümüzü sevindirecek sâlih kimseler ihsan eyle! Bizi takvasahiplerine önder yap!” diye dua ederler.”(Furkan/74)

“Doğruyu getiren peygamber ile onu tasdik edenlere gelince, işte Allah'a karşı gelmekten ve her türlü fenalıktan sakınanlar onlardır.”(-Zümer/33)

“Rasulüm! İşte bunlar sana vahyette bulunduğumuz gayb haberlerindedir. Daha önce bunları ne sen biliyordun, ne de kavmin. O halde sabret; çünkü dünya ve ahirette hayırlı son, takva sahiplerinindir.”(Hud/49)

Nu'mân bin Sa'd (r.a.) şöyle anlatır:

“Hz. Ali'nin (r.a.) yanında oturuyorduk. Bize şu âyet-i kerimeyi okudu:

«O gün takva sahibi müttakî kulları huzûr-u Rahmân'a heyet hâlinde toplanız.» (Meryem, 85)
Sonra da şöyle dedi:

“—Hayır, vallahi, onlar yürüyerek getirilmeyecekler. Heyet huzûra yürüyerek götürülmez. Onlar insanların benzerini görmediği muhteşem binekler üzerinde huzûra çıkarılacaklardır. O bineklerin altın eğerleri vardır. Bunların üzerine binip Cennet'in kapısına kadar gider ve kapıyı çalarlar.” (Ahmed, I, 155)

Ebû Zer (r.a.) der ki:

Rasulullah bana şöyle buyurdu:

“Nerede ve nasıl olursan ol, Allah'tan kork! Kötülük işlersen, hemen ardından bir iyilik yap ki, o kötülüğün silip yok etsin. İnsanlara karşı da güzel ahlakla muamele et!” (Tirmizî, Birr, 55/1987)

Atıyye es-Sa'dî'den (r.a.) rivâyet edildiğine göre Resûlullah şöyle buyurmuştur:

“Bir kul günaha girerim korkusuyla, yapılması mahzurlu olmayan bazı şeylerden bile uzak durmadıkça, müttakîler/takvâ sahipleri derecesine ulaşamaz.” (Tirmizî, Kıyâmet, 19/2451. Ayrıca bkz. İbniMâce, Zühd, 24)

Ebû Zer (r.a.) anlatıyor:

Resûlullah bir gün:

«—Ben öyle bir ayet biliyorum ki, şayet insanların tamamı onunla amel etseydi, hepsine de kâfi gelirdi» buyurmuştu. Ashâb-ı Kirâm:

«—Ey Allah'ın Resûlü, bu hangi âyettir?» diye sordular. Allah Resûlü:

«Kim Allah'a karşı takvâ sahibi olursa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder» âyetini tilâvet buyurdu.” (İbniMâce, Zühd, 24)

Bu konu İslam'ın asıllarından olduğu için birçok nakil bulunmaktadır.

Pekâlâ, kişi nasıl takva sahibi olur? İyi bir cevap alabilmek adına her zaman iyi bir soru sormak kişinin yolunu açar. Öncelikli olarak İslam'ı kabul etmiş bir Müslüman, eğer Rabbine karşı takvalı olmak, cehennemden uzaklaşmak istiyor ise tabir yerinde ise Rabbi ile arasını çok sıkı tutmalıdır! Onun sürekli murakebesi altında olduğunun farkında olmalı ve Rabbi ile arasında bir ünsiyet, muhabbet oluşmalıdır.

Bu mevzunun mahalli ise, tamamı ile kalbin yeridir. Çünkü takva kalp amelidir. Takvayı getirecek olan şeyde ancak ihlâstır. İhlâs amellerdeki samimiyeti ortaya koyan yeganeyoldur. Öyleki ihlâs kalbin ameli olması ile ne melekler bilirki yazsınlar nede şeytan bilirki bozsun denilmiştir.

Bu sebepten dolayı ulemamızın kendi ifadelerinde en zorlandıkları mevzu ihlâs olmuştur. Çünkü kişi ihlâslı olduğu sürece takva ehli olacak, Allah Teala'yı gazaplandırmaktan hâya edecek, hatta bazı mubahlardan bile sakınacak. Sahabe efendilerimiz Allah Teala'dan öyle bir haya ettiler ki harama düşeriz korkusuyla veya Allah Teala'dan uzaklaşırız korkusuyla mubah olan şeyleri bile terk ettiler. Mesela uyku bize mubah kılınmış iken sabahlara kadar secde ettiler, çok fazla yemekten ve çok fazla konuşmaktan(malayani) nefislerini uzak tuttular.

Dertleri sadece Allah Teala'yı razı etmek idi. Bu sebepten dolayı onlar Allah Teala tarafından teziye edildi ve İslam onların omuzları üzerinde yükseldi. Resul'ün(aleyhisselatu vesselam) diliyle en şerefli insanların onlar olduğu ifade edildi. Kafirler yüzbinlerce orduları ile birkaç bin Müslüman karşısında duramadılar. Bütün bunların hepsi onlardaki ihlâs ve takvadan dolayı idi. Bu da hiç şüphesiz Resul'ün sünnetine sarılmak ile oldu. Bakın dedik ya bu mevzu İslam'ın asıllarından olan bir mevzudur. Dikkat edilirse takva konusu içerisine tevhid(ki olmaz ise olmaz), ihlâs, zühd ve mustehap olan ameller yani sünnet işin içine girdi. O yüzden bu konu kardeşler ümmetin ayağa kalkmasındaki mihenk taşıdır. Çünkü kalbin amelidir.

Nitekim hadiste Efendimiz şöyle buyururlar; Âmir'in en-Nu'mân b. Beşîr'den (r.a.) işittiğine göre, Allah Resûlü (sallallahualeyhivesellem) şöyle buyurmuştur:

"..Bilin ki! Vücutta öyle bir et parçası vardır ki o, iyi (doğru ve düzgün) olursa bütün vücut iyi (doğru ve düzgün) olur; o bozulursa bütün vücut bozulur. Bilin ki! O, kalptir." (Buhârî, Îmân, 39)

Dikkat edilirse Rasulullah, bizlere merkezden haber veriyor. Kişinin Salih olması da müfsit olması da kalbinden geçmektedir. Bu yüzden dolayı Efendimiz çok defa "Ey kalplerin sahibi olan Allahım! Benimde kalbimi İslam üzere sabitle" Ümmü Seleme annemiz, Efendimizden bu duayı çokça duyduğunda ona şöyle sordu "Ey Allah'ın Resûlü! 'Ey kalpleri çeviren (Allah'ım)! Benim kalbimi dinin üzere sabit kıl.' diye neden çok dua ediyorsun?' dedim. Allah Resûlü şöyle buyurdu: "Ey Ümmü Seleme! Hiçbir insan yoktur ki kalbi Allah'ın iki parmağı arasında olmasın. O, dilediği (kulunun kalbini) istikamet üzere kılar, dilediğini ise saptırır." (Tirmizî, Deavât, 89)

İşte bu sebepten dolayı kalbi sürekli canlı tutmak Müslümanı diri tutacak ve hesap gününü sürekli aklına tutacaktır. Dünyalık meta onu aldatmayacaktır! Yine bu noktada kişiye yardımcı olacak etmenlerden biri de Resul'ün sünnetine sarılmak olacaktır. Nitekim Kudsi bir hadiste şöyle buyurur:

"Kulum kendisine farz kıldığım şeylerden, ben- ce daha sevimli herhangi bir şeyle bana yakınlık kazanamaz. Kulum bana (farzlara ilâveten işlediği) nâfile ibadetlerle durmadan yaklaşır, nihayet ben onu severim. Kulumu sevince de (âdetâ) ben onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı olurum. Benden her ne isterse, onu mutlaka veririm; bana sığınır, onu korurum." (Buhârî, Rikak 38)

İşte bu sebepten dolayı Sahabe Allah Teala katında çok kıymetli oldu. İslam'ın izzeti onların omuzlarında yükseldi.

"Böylece sizi orta (merkez ve her tarafı mu'tedil, uyumlu, ılımlı, âdil ve örnek) bir ümmet yaptık ki, insanlara şahit olasınız, Peygamber de size şahit olsun..." (el-Bakara 2/143)

"Muhacirlerden ve Ensar'dan o ilkler, o önde gidenler ve bir de ihsan şuuruyla onlara tâbi olanlar var ya, Allah onlardan razı, onlar da Allah'tan razıdırlar. Allah onlara, atlarından

ırmakların çağladığı, içinde ebedî kalacakları cennetleri hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş budur." (et-Tevbe 9/100)

İşte bu yüzden sahabe Allah (azzevecelle) tarafından mutlak adil ve takva ehli ilan edildi!

Takva meselesini daha iyi anlayabilmek için saha- beden bazı örnekler bakalım; İbn- Abbas (Radiyallahuanh) Allah korkusundan o kadar ağlardı ki gözyaşları yüzünde iz bırakmıştı. Vehb bin Münebbih (Rahmetullahi aleyh) diyor ki: Gözleri görmez olduktan sonra ben onu elinden tutup götürüyordum. (Bir gün) Mescid-i Haram'a gitti. Oraya vardığımızda bir topluluğun arasında kavgaya benzer sesler geliyordu. "Beni onların yanına götür." Dedi. Götürdüm. Oraya varınca selam verdi, oradakiler oturmasını istedilerse de kabul etmedi ve şöyle buyurdu: "Bilmez misiniz ki, Allah'ın seçkin kulları, Allah korkusunun kendisini susturduğu kimselerdir. Halbuki onlar ne konuşmaktan acizdirler, ne de dilsizdirler. Aksine onlar konuşabilirler, konuşmasını en güzel şekilde becerenler ve anlayışlı insanlardır. Ancak Allah'ın büyüklüğünü hatırlamak onların akıllarını başlarından almış, bu yüzden gönülleri yaralanmış ve dilleri susmuştur. Bu hallerinde onlara sebat nasip olduğu zaman iyi işlerde acele ederler. Siz onlardan neden uzakta kaldınız?" Vehb (Rahmetullahi aleyh) diyor ki: "Bu konuşmadan sonra iki kişinin bir araya gelip konuştuğunu görmedim."

Hazreti Ömer (Radiyallahuanh) buyuruyor ki: Eğer kıyamet günü 'Bir kişiden başka herkesi cehenne- me atın' diye ilan edilse, o kişinin muhakkak ben olacağımı Allah'ın rahmetinden ümid ederim. Eğer 'Bir kişiden başka herkesi cennete koyun' diye ilan edilse, amellerimden dolayı yoksa o kişi ben miyim? diye korkarım.

Yine bu mübarek kişilik canını teslim edeceği zaman başı oğlu Abdullah'ın dizindeydi dediki başımı yere indir,Rabbimin huzuruna böyle çıkmak istiyorum. Oğlu itiraz edince "Anan seni yitirsin indir başımı" vay bana Allah beni affetmez ise!

Abdullah bin Revaha (RadiyallahuAnh) bir gün ağlıyordu. Hanımının ne için ağladığını sorması üzerine: Ben şunun için ağlıyorum ki, cehennemin üzerinden mutlaka geçilecektir. Bilmiyorum ki, geçip kurtulacak mıyım yoksa orada mı kalacağım." Ehli sünnete göre Hazreti Ebubekir (Radiyallahuanh) peygamberlerden sonra bütün insanların en hayırlısıdır. Cennetlik olduğu kesindir. Onu bizzat Rasulullah cennet ile müjdelemiş, hatta cennetlik bir topluluğun başı olacağını haber vermiş ve

cennetin bütün kapılarından çağırılacağını müjdelemiştir. Ayrıca şöyle buyurmuştur: "Ümmetimden ilk önce Ebu Bekir cennete girecektir."

Evet, fazileti saymakla bitmez... Bütün bunlara rağmen o şöyle derdi: "Keşke kesilen bir ağaç olsaydım." Bazen: "Ne olaydı hayvanların yiyeceği bir ot olsaydım." Bazen de: "Bir müminin bedenindeki kıl olsaydım" derdi.

Bir gün bir bahçeye uğradı, orada yatmakta olan bir hayvanı görünce içini çekerek şöyle dedi: "Sen ne kadar rahatsin; yiyorsun, içiyorsun, ağaçların gölgesinde dolaşıyorsun. Ahirette de hesaba çekilmeyeceksin. Ne olaydı, Ebu Bekir de senin gibi olsaydı".

Yukarıda ifade edildiği üzere, Allah suphanehuteala'nın cennetle müjdelediği sahabelerin çektikleri endişe bunlar idi. Peki neden sırtlarına yaslanmadılar, demediler "nasıl olsa cennetliğiz artık, keyfimize bakalım amel etmeyi bırakalım" Çünkü onların Allah Teala'ya duydukları haya, kendilerine ne lütuf edilirse edilsin, şımartmayacak daha beter Rablerinden korkacak hale getirecekti de o yüzden! Öyleyse bizler, ne haldeyiz de kalplerimiz hastalandı, gözyaşlarımız kurudu! Bizler ne haldeyiz de Rabbimizin azabına karşı (haşa) kendimizi emin zannediyoruz? Acaba yüreklerimizdeki İslam'ın nurumu sönmüş (Allah muhafaza) yoksa bizlerin Rabbimize, Rasulümüze ve muttaki müminlere kavuşma derdimi kalmamış? Suphanallah! Kardeşler eğer Rabbimize kavuşmak istiyor isek hiç şüphesiz bunun yolu Rasulullahaleyhisselatuves-salam'ın sünnetine azı dişler ile sınımsıkı sarılmaktan geçer. Vallahi dün Kitaba ve Peygamber efendimizin sünnetine sınımsıkı sarılanlar dünyaya İslam'ın izzetini gösterdiler. Bugün ise bizler ne kadar Allah ve Rasulü'nden uzak isek o kadar takvadan uzağız, (Allah muhafaza) çetin azaba yakınız ve dünyada da zillet sahibiyiz demektir. Hiç şüphesiz bu mevzuu anlatmaya ne sayfalar yeter nede mürekkepler! O zaman yapılacak tek bir şey var oda Allah Teala'ya karşı verdiğimiz sözü müze sahip çıkacağız ve Rabbimiz ile bir ünsiyet kuracağız. Kurtuluş ve güzel sonuç, ancak Allah suphanehuteala'dan hakkı ile ittika eden muttakilerindir.

Allahümmeamin.

www.fecrdergisi.com

KIYAMET SAHNELERİ

Selman SAMATYALI

iletişim

selmansamatyalı@fecrdergisi.com

Hamd ve övgü kullarına hayırdan başka hiçbir şeyi murat etmeyen, lütfu ve ikramı ile aciz kullara merhamet eden Allahsuphanehuveteala'ya, salat ve selam ümmetine karşı çok şefkatli, onlara acıyan, bu dinin şahsında teşekkül ettiği Muhammed aleyhisselatuvessem'a ve O'nun yolunu takip eden muttaki ve muvahhidlere olsun

Dünya yurdunun nadide gülleri olan ademoğlu, kendisine bu dünya ve içindekiler hepsi birer hizmetçi olarak atanmış şekilde kimi kıyamete kadar hiç görevi bitmeyecek ve kiminin de insanoğlu gibi kısa bir ömür ile bu dünyaya veda edecektir. Ademoğludoğuyor, istekleri, dilekleri içinde kalarak, muradına kavuşmadan ölüyor. Emellerini geride koyup gidiyor.

Arkasında ayrılmaktan, kaybetmekten büyük üzüntü duyduğu dostlarını, yakınlarını bırakıp gidiyor. Acaba bu yitirdiklerine tekrar kavuşamayacak mı?

Ya da bugünün insanları,hayatı sürekli istek ve arzuları tatmin etmekten ibaretolduğunu mu düşünüyor?

Evet, böyle düşünüyor olabilir. Fakat uluhiyyette ve rububiyetteAllah'ı birlemediği sürece, düşünceleri kendilerine ebedi olan yurttan çok pahalıya mal olacaktır.

Bazı düşüncelerde ise insan dünyaya bakıyor; hayır ve şer çarpışmakta. Kötülük ve iyilik ya da kötü ve iyi sandığı şeyler kapışmakta. Şer artarda gelmekte, rezalet yağmur gibi yağmakta. Çoğu kere de şer hayra galip geliyor, rezalet faziletin üstüne çıkıyor. İşte bu insanların vicdanları sızlayarak, bir şeylerin ters gittiğini, her ne kadar dile getir-selerde harekete geçen hiçbir eylemlerini göremiyoruz. Oysaki bu kısa olan hayatın sonucundaki ahiret bilinci bir insanın kalbine nakş etseydi, bu yaşanan rezaletlerin,zinanın, tecavüzlerin, gaspların veya liderlerin çirkinlikleri Allah'a karşı yapılan hadsizlik sorumsuzluklarının ne kadar utanç verici ve bedbaht olduğunu anlayacaklardı.

Bu zor ve inişli çıkışlı olan hayat, rabbimizin bize verdiği mühlete kadar fitrata dönülmediği takdirde sırtımızda bir yük olarak devam edecektir.

Şimdi tüm insanların hesaba çekilmeden evvel başlarına gelecek sahnelere Kur'an-ı Kerim ve Hz. Peygamberin ışığında bakalım.

“Din/Kıyamet Günü ne zamandır? diye sorarlar.”(Zariyat 12)

“Yaklaşmakta olan (kıyamet) yaklaştı.Onu, Allah’ın dışında açığa çıkaracak hiç kimse yoktur.” (Fussilet 57-58)

“Şayet kâfir olursanız, çocukların saçlarını ağartan (o dehşetli) günde, nasıl korunup sakınacaksınız?”(Müzemmil 17)

“Kâfirlerin ateşe arzedilecekleri gün (onlara denir ki): “Bu, hak değil miymiş?” derler ki: “Evet, Rabbimize and olsun ki (hakmış).” De ki: “Kâfir olmanıza karşılık, azabı tadın (bakalım).” (Ahkaf34)

“O gün, her ümmeti dizleri üzere çökmüş görürsün. Her ümmet kitabına çağrılır ve: “Bugün, yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız.” (Casiye 28)

“Sura üfürüleceği gün siz, bölük bölük geleceksiniz.

Gök açılmış ve kapı kapı olmuştur. Dağlar yürütülmüş, serap gibi oluvermiştir. Şüphesiz ki cehennem, (müşriklerin gözetlendiği) bir gözetleme yeridir.

Azgınlaşıp haddi aşanların dönecekleri yerdir.

Orada sonsuz zamanlar boyunca kalacaklardır.

Orada ne bir serinlik ne de içecek tadarlar. Yalnızca kaynar su ve irin tadarlar.

(Yaptıklarına) uygun bir ceza olarak. Çünkü onlar hesaba çekileceklerini umuyorlardı.

Ayetlerimizi de yalanlayabildikleri kadar yalanladılar.

Biz, her şeyi yazılı olarak kaydetmişizdir. Tadın (bakalım)! Azaptan başka bir şeyinizi arttırmayacağız.

Hiç şüphesiz, muttakiler için kurtuluş vardır.

Bahçeler ve üzüm bağları, Göğüsleri belirginleşmiş yaşıt kızlar, Ve dolu kadehler.

Orada boş söz ve yalan işitmezler. (Bu,) Rabbinden bir mükâfat olarak yeterli bir armağandır.” (Nebe süresi 18-36.ayetler)

O kadar çok ayet vardır ki insanoğluna bir ayet bile yeterlidir amma insan varacağı yerin farkında değildir.

EbûHüreyre radiyallahuanh’den rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Kıyamet gününde insanlar o kadar terlerler ki, onların teri yerin yetmiş arşın derinliğine ulaşır. Ter onların ağızlarına âdetâ gem vurur da tâ kulaklarına kadar çıkar.” (Buhârî, Rikak 47; Müslim, Cennet 61)

Ve yine bir hadiste Peygamber efendimiz, (Halk kıyamet günü çıplak haşrolunur) buyurunca, Âişe-i Sıddîka validemiz, (O zaman herkes birbirine bakmaz mı?) diye sordu. Peygamber efendimiz, şu mealdeki âyeti okudu;

“O gün, bunlardan her birinin kendisine yetecek bir işi/derdi vardır.”(Abese37)

Huzeyfe ve Ebu Hüreyre’den (Allah Onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:

“Allah tüm insanları kıyamet günü bir araya toplar. Mü’minler kabirlerinden ayağa kalkarlar ve cennet kendilerine yaklaştırılır.

-Adem (a.s.)’e gelirler ve derler ki:

Ey babamız! Bizim için cennetin kapısının açılmasını iste.

-Adem der ki:

Sizi cennetten çıkaran babanızın hatasından başka bir şey değil ki, ben bu işin ehli değilim. Siz Allah’ın dostu olan oğlum İbrahim’e gidiniz.

-Derhal İbrahim (a.s.)’a giderler.

İbrahim de ben buna ehil değilim ben bu işin çok ötesinde bir dost oldum. Siz vasitasız olarak Allah’ın kendisiyle konuştuğu Musa’ya gidiniz.

-Hemen Musa’ya giderler.

Musa’da ben bu işin ehli değilim siz Allah’ın kelimesi ve ruhu olan İsa’ya gidiniz der.

-İsa (a.s.)’a geldiklerinde: Ben bu işin ehli değilim, der.

Sonunda Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem)’e gelirler.

O da hemen ayağa kalkar, kendisine şefaet için izin verilir. Nihayet emanet ve sila-i rahim akrabalık ve Müslümanların birbirleriyle bağlantıları gönderilir. Sırat köprüsünün sağında vesolunda dururlar. (Yani emanete riayet ve sila-i rahme riayet dinimizin önem verdiği ahlaki prensiplerden ikisidir. Sıratın geçişte bunlara riayet edenler için birer ölçüdür.) Sonra sizin ilk grubunuz sıratın şimşek gibi geçer.

-Ben, anam babam feda olsun şimşek gibi geçmek nedir? dedim.

Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem)

-Şimşeği görmediniz mi?

Göz açıp yumacak kadar kısa bir zamanda geçip kaybolur.Sonrakiler rüzgar gibi sonra kuşlar sonra koşucular gibi geçerler, onları amelleri böyle süratli geçirir.

Peygamberimiz sırat üzerinde durup Rabbim selamete çıkar diye dua eder. Sonunda kulların amelleri onları sıratı geçiremez olur. Nihayet öyle adamlar gelir ki yürümeye gücü yetmez de emekleyerek gelir, sıratın iki tarafında takılmış bazı çengeller vardır ki bunların vazifeleri emredildikleri kimseleri yakalamaktır. Bundan dolayı kimileri yaralanmış vaziyette kurtulur kimileri de cehenneme yuvarlanırlar.

"Ebu Hüreyre'nin nefsi kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki cehennemin dibi yetmiş yıllık mesafe kadar derindir."
(Müslim, İman 329)

Evet, değerli okuyucularımız durum yukarıda verdiğimiz ayet ve hadislerden tabiki de ibaret değildir. Lakin ben, insanoğlunun o kritik anı yakalamasına yetecek kadar olduğunun kanaatindeyim. Peygamberler dahil bu sahneler karşısında Allahüm-mesellim (Allah'ım bize selamet ver) dediği günde biz aciz ve günahkar kullar ne durumda olacağımızı siz hayal edin.

Biz ademoğlu, kıyametin dehşeti ile baş başa kalmak istemiyorsak bu fani dünyada Allah'a karşı sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz. İbadeti sadece ona halis kılarak hayatımızdaki kirliliklerden kurtulmalıyız. Bu kirlilikler ister tabi olduğumuz demokratik sistemler olsun hoşumuza gitse yada gitmese ister başımızdaki zalim liderler olsun fark etmez. Eğer bizler Allah'ın sistemi şariat ile hayatımıza yön vermiyorsa başımıza bela olmuş Allah dışındaki kanun koyucular yahut şifa verdiklerini sanan sahte hocalar, şeyhler, ustadlar, veli efendiler, fark etmez birileri bizleri şeytanın soldan yanaşmasıyla kandırıyorken birileri de sağdan yanaşarak Allah adına bizleri kandırmaya çalışıyor. Lakin usul şudur ki kendi dinimizi araştırarak yaşarsak yine rabbimizin vaadi ile Allah'ın kullarını hiç kimse kandıramaz. Akıbet ise muttakilerin olur. Bu zorlu yaşam içerisinde elbette hayatımıza yön verecek bir kitap ve onu tebliğ eden bir Nebi aleyhisselam bulunmaktadır.

Bizler ancak kurtuluşun bunlara tabi olmakla olacağının farkına varırsak ve sadece değerlerimizi o menheç üzere değerlendirirsek kıyametin dehşetinden herkes kaçır iken bizlerde Allah'ın rahmetine, merhametine nail olabiliriz.

Bugün toplumumuzda şu algı bulunmaktadır. Ben hayatımı yaşarım, dünyevi zevklerin hiçbirinden nefsimi mahrum bırakmam, hem bıraksam ne oluyor ki? İslam'ı yaşayanda yaşamayanda aynı zaman içerisinde akıp gidiyorsa da ben biraz hayatımı yaşayayım yaşlandığımda ibadet ederim. Tıpkı Mekke müşriklerinde olduğu gibi erkekleri kendilerine sopa olarak görürken kızları ise Allah'a bıraktıklarını iddia ediyorlardı. Yani bugünde hayatının en güzel günlerini şeytan ile geçirerek yaşlandığında ise Allah'a ibadet edeceğini söylüyorlar. Allah Teala'da ayetinde şöyle diyor "O halde bu haksız paylaşım"dır."

Oysa din gününü bir düşünbilselerdi bu dediklerinden kendileri dahi utanacaklardır. Rabbim bizleri kıyametin dehşetinden muhafaza etsin bizlere hidayet vererek ona kulluk görevimizi yerine getirebilmeyi nasip etsin. Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

GÜNAH VE YANSIMALARI

Halid EYMEN

İletişim

halideymen@fecrdergisi.com

**Hamd âlemlerin Rabbi olan Allâh'a mahsus-
tur. Yalnız O'ndan yardım diler, ve O'ndan
mağfret talep ederiz. Nefislerimizin şer-
rinden ve kötü amellerden de O'na sığınırız.
Allâh'ın hidayete erdirdiğini hiç kimse sap-
tıramaz, O'nun saptırdığı kişiyi de hiç kim-
se hidayete erdiremez. Şehadet ederim ki,
Allah'tan başka ibâdete lâyık hiçbir ilâh yok-
tur. O birdir, ortağı da yoktur; Muhammed
(sallallahu aleyhi vesellem) de O'nun kulu ve
elçisidir.**

"Günah" kelimesi telaffuz şekliyle Farsça bir ke-
limedir. Bu kelimeye Arapçada yakın olan kelime
cunah'tır. Cunah kendi başına meyletmek veya
yönelmek olarak kullanılır. Bu kelime Kur'an'ı
Kerim'de ise çoğunlukla sakınca gibi manalarda
kullanılmaktadır.

Kur'an'ı Kerim'de günah manasını içeren başka ke-
limelerde mevcuttur; mesela zenb, işim, ma'siyet,
curm vb gibi kelimelerdir.

İslam'da günah ise, ferdi ve içtimai hayatı derinli-
ğine ilgilendiren bir faktör olarak bilinmektedir. Yani
günah sadece kişilerin ferdi kaplayan bir kavram
değildir. Mesela tesettürsüz dışarıya çıkan bir
bayan her ne kadar ferdi olarak günaha girse de,
içtimai olarak karşılaştığı erkekleri kendi nefesine
cezbeddiğinden, İslam'ın nesli koruma esasını hiçe
sayarak toplumun neslini ifsad edecek bir amel
ortaya koymaktadır. Aynı zamanda içki içen bir
kimse, aklını kaybedip diğer insanlara zarar verecek
bir hale gelip toplumu ifsad etmektedir.

Ve insanoğlu bazen başkasının hakkı bazen ken-
disinin hakkı bazen de Allah'ın emir ve yasakları-
na karşı başkaldırarak günaha düşmektedir. Yani
kısaca insanoğlu günaha Allahu Teala'nın ya "yap"
emrini ya da "yapma" emrini çiğneyerek düşmek-
tedir.

Nebimiz (aleyhisselatuvessem) ise günahı bize
şöyle tanımlamaktadır:

Nevvas bin Sem'an -radiyallahu anh-'dan rivayet
edildiğine göre Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-
şöyle buyurdu: «İyilik güzel ahlaktır. Günah, nef-
sinde tereddüt yaşadığı, sıkıldığı ve insanların

bilmesinden hoşlanmadığın şeydir. (رواه مسلم.)
Bu hadisten günahın mahiyeti hakkında şu sonuç-
ları elde edebiliriz:

1) Günah insanın kalbine rahatsızlık verendir.
İmam Nevevi bu hadisin şerhinde "kalbinde bir
ızdırap ve tereddüte yol açan, göğsünü daraltan,
kalbinde bir rahatsızlık olan ve kalbi endişeye so-
kan şekilde bir şerh düşmüştür.

2) Başkasının haberdar olması istenilmeyen şey de günahdır. Burada ise insanın utanmasına yol açan ve kişisel saygınlığı zedeleyen bir unsurdur. Yani kısaca günah toplum içerisinde hissedilen bir utanma hissidir.

Aynı zamanda günah, dünya ve ahiretteki bütün mükemmellikleri fesada uğratan, Allah'a boyun eğmeye ve itaat etmeye muhalif olan ve Allah ile kul arasındaki perdeyi, engeli kuvvetlendiren her fiildir.

Peki günah kaç kısma ayrılmaktadır?

Gerek Kur'an ve sünnetten delillerle gerek sahabenin veya tabiinin icması ile günahlar iki kısma ayrılmaktadır:

1) Kebair (Büyük) Günahlar: Kitap ve sünnette özellikle o günahı işleyen hakkında vaid (azab ile korkutma) bulunan, haddi gerektiren yani dünyada recm, kısas veya sopa gibi cezaları gerektiren ve haram olduğuna dair hakkında nass olan her türlü günah kebairdendir.

Büyük günahların sayılarına gelince, sahabeden bu konuda çeşitli sayıda görüş vardır; Ebu Talib el-mekki sahabenin bu konudaki görüşlerini toplamıştır ve kebairin;

4 tanesi kalptedir:

- 1- Allah'a şirk koşmak
- 2- Günah işlemede ısrar etmek
- 3- Allah'ın rahmetinden ümit kesmek
- 4- Allah'ın rahmetinden emin olmak

4 tanesi dildedir:

- 1- Yalancı şahitlik
- 2- Temiz kadınlara zina iftirasında bulunmak
- 3- Yalan yemin
- 4- Sihir

3 tanesi midededir:

- 1- İçki içmek
- 2- Yetim malı yemek
- 3- Faiz yemek

2 tanesi fercedir:

- 1- Zina yapmak
- 2- Lut (aleyhisselam) 'ın kavminin yaptığını yapmak

2 tanesi eldedir:

- 1- Kasten adam öldürmek
- 2- Hırsızlık yapmak

Biri ayaktadır:

- 1- Düşmanla karşılaştığı zaman savaş meydanından kaçmaktır.

Bir tanede bütün bedenini işlemiş olduğu günahdır:

- 1- Anne ve babaya karşı gelmek

2) Sağâir (Küçük) Günahlar: Bunlar kulun ısrar etmediği küçük günahlardır.

Bunlar Kur'an ve hadislerde büyük günah olarak belirtilmeyen, ikab ile tehdit edilmeyen ve dünyada cezası olmayan günahlardır. Mesela yabancı bir kadına dokunmak, ağza kötü kelime almak, müslümanlar arası küskünlük, ipek giymek vb günahlardır.

Tabi küçük günahlarda ısrar etmek de bu kategoriden çıkıp kebaire girmektedir. Nitekim her küçük günah büyük günahların postacıdır. Bu yüzden küçük günah hiçbir zaman küçük günah olarak kalmaz.

Peki günahların insanoğluna etkisi ve zararı nelerdir?

Öncelikle bu konuda birçok insan yanılgıya kapılmıştır. Bazı insanlar günahın kendi üzerindeki olumsuz etkisini hemen görmeyince zanneder ki artık işlemiş olduğu o günahın etkisini bir daha görmeyecek. Halbuki günah işlendikten sonra kalbe atılan bu siyah nokta nice insanları helak etmiş, nice nimetleri yok etmiş, nice belalara davetiye çıkarmıştır. İşte bu yüzden hiçbir günah unutulmaz ve etkisi yok olmaz.

Soruya dönecek olursak, işlenmiş olan günahların zararları, yansımaları saymakla bitecek bir mevzu değildir. Bu yüzden bizler de inşallah en ağır olanları zikredeceğiz;

1. Zarar: "İlimden mahrum bırakmasıdır" çünkü ilim Allah'ın kalplere atmış olduğu bir nurdur. İşlenen günahlarda bu nuru söndürür. Yani kişi işlemiş olduğu günahlar vasıtası ile nice ilimlerden mahrum kalmış ve bundan habersiz kalmıştır.

2. Zarar: "Kişiyi rızıktan mahrum bırakmasıdır" İmam Ahmet'ten gelen bir rivayette Nebi (aleyhisselatu vesselam) şöyle buyurmaktadır: "Şüphesiz bir kul işlemiş olduğu bir günahtan dolayı rızıktan mahrum bırakılır." (İmam Ahmed, müsned) Nasıl takva kişiye rızık celbediyorsa takvanın terki olan günahlar da fakirliği celbetmektedir. Yani rızıkının bolluğun isteyen için en etken şey günahları terk etmektir.

3. Zarar: "Günahkar kimsenin kalbinde büyük bir soğukluk ve yalnızlık hissetmesidir" Bir kimse günah işleyen işleme öyle bir hale gelir ki dünyanın tüm lezzetleri kendisine verilse bile, kalbindeki bu yalnızlığı ve soğukluğu gideremez. Elbette kalpteki bu soğukluğu da ancak kalbinde bir parça iman sebebiyle hayat olan kişi hisseder. Günahları terk etmek için bu ceza bizler için yeter ve artar. Çünkü kalp için bu mutsuzluk ve soğukluk kadar acı verici bir şey yoktur.

4. Zarar: "Kişinin kalbinden günahların çirkinliğinin

zamanla kaybolması, günahların alışkanlık ve adet haline gelmesidir”

Kişi böyle bir zarara müstahak olduğu zaman, artık kişi günahlarla övünme mertebesine çıkar. İşte bu durum kişiyi aynı yemek yemek, su içmek gibi günahlara basit bir şekilde girme haline büründürür. Ve artık kişinin günahlardan sıyrılıp iyileşmesi, tövbe ile Rabbine rücu etmesi zorlaşır. Çünkü kul günahlardan rahatsız değildir.

5. Zarar: “Kişinin Allah’a itaat ve ibadet etmekten, ibadetin lezzetinden mahrum kalmasıdır”
Şayet günah işleyen kimseye verilen ceza tek bu olsaydı şüphesiz bu o kimseye ceza olarak yeter ve artardı. Günah kişiye öyle bir zarar verir ki; kişi günah işlemediği bir zamanda bile yapacağı ibadet ve itaatten mahrum kalır. Yani günahlar onun Allah’a ibadet etmesini, onun ibadetlerden lezzet almasını engeller. Bu aynı kişinin yediği bir yemek vesilesi ile hastalanmasına, bundan dolayı daha hoş ve lezzetli birçok yiyecekte mahrum kalmasına benzer.

6. Zarar: “Kişinin günahları artık basit görmeye ve küçümsemeye başlamasıdır”
Bu ise aslında kişinin helak başlangıcı ve helak olduğunun, olacağının alâmetidir. Çünkü günah kulun gözünde ne kadar küçülürse, Allah nezdinde o kadar büyür.
Nitekim, Abdullah b. Mes’ûd (r.a.), biri kendisinden diğeri Rasûlullah (s.a.v.)’den olmak üzere iki hadis anlattı: Abdullah dedi ki: “Mü’min kimse günahlarını üzerine düşüverecek bir dağ gibi büyük görür. Günahkar kişi de günahlarını, burnu üzerine konan ve kovalayınca kaçiverecek sinek gibi görür.”(- Buhârî, Deavat: 27; Müslim, Tevbe: 17)

7. Zarar: “Günahlar çoğalmasından sonucunda kalp mühürlenir ve kişi gafillerden olur. Nitekim Allah Teala kitabında şöyle buyurmaktadır:
“Hayır, doğrusu onların yaptıkları, kalplerini paslandırmıştır.” (Mutaffifin/14)
Hasan Basri bu ayet hakkında şöyle demiştir:
“Ayette kişinin kalbine “ran” konulması günah üzerine bir başka günah işlemektir. Nihayetinde kalpte kör olur.”
Aslında meselenin aslı şöyledir: kalp işlenen günahlar ile zamanla paslanır. Masiyetler çoğaldıkça pas da çoğalır ve nihayet ran haline dönüşür (kalın pas tabakası). Daha sonra kalp mühürlenir ve kilitlenir. Ve mühürlenmiş kalp ise kendisine yapılan nasihat ve uyarılardan hiç etkilenmez olur. Ki nitekim Allah Teala buyurur ki:

“Onlar, sağırdılar, dilsizdirler, kördürler. Artık (hakka) dönmezler.”(Bakara/18)

Öncedende belirttiğimiz gibi günahların zararları sayılamayacak kadar çoktur. Meleklerin kişiye dua etmekten uzaklaşması, hatta kula lanet etmesi gibi zararlarda vardır. Bizde inşallah daha çok uzatmadan en büyük zararına değinerek konuyu kapatacağız.

Bu zarar ise, “kişinin ahiretteki şiddetli azaba duçar olmasıdır.”

Nitekim insanoğlu günah işleye işleye, rabbine isyan ederek taki Allah’ın merhametine nail olan kullar arasından çıkıp Allah’ın gazabına müstehak olan kulların arasına girer. Ve elem verici azaba kavuşur. Günahların dünya içindeki zararları ahiretteki zarara kıyas dahi edilemez.

Ahiretteki azablar ile ilgili bir hadiste şöyle buyrulmaktadır:

Semürelbnucündeb (radiyallahu anh) anlatıyor: Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) sık sık: “Sizden bir rüya gören yok mu?” diye sorardı. Görenler de, O’na Allah’ın dilediği kadar anlatırlardı. Bir sabah bize yine sordu: “Sizden bir rüya gören yok mu?” Kendisine: “Bizden kimse bir şey görmedi!” dediler. Bunun üzerine: “Ama ben gördüm” dedi ve anlattı: “Bu gece bana iki kişi geldi. Beni alıp haydi yürü! Dediler. Yürüdüm. Yatan bir adamın yanına geldik. Yanında biri, elinde bir kaya olduğu halde başucunda duruyordu. Bazen bu kayayı başına indirip onunla başını yarıyordu, taş da sağa sola yuvarlanıp gidiyordu. Adam taşı takip ediyor ve tekrar alıyordu. Ama başı eskisi gibi iyileşinceye kadar vurmuyordu, iyileştikten sonra tekrar indiriyor, önceki yaptıklarını aynen yeniliyordu. Beni getirenlere: “Sübhanallah! Nedir bu? Dedim. Dinlemeyip: “Yürü! Yürü!” dediler. Yürüdük, sırtüstü uzanmış birinin yanına geldik. Bunun da yanında, elinde demir kancalar bulunan biri duruyordu. Adamın bir yüzüne gelip, çengeli takip yüzünün yarısını ensesine kadar soyuyordu. Burnu, gözü enseye kadar soyuluyordu. Sonra öbür tarafına geçip, aynı şekilde diğer yüzünün derisini de ensesine kadar soyuyordu. Bu da, yüz derileri iyileşip eskisi gibi sıhate kavuşuncaya kadar bekliyor, sonra tekrar önce yaptıklarını yapmaya başlıyordu. Ben burada da: “Sübhanallah, nedir bu?” dedim. Cevap veremeyip: “Yürü! Yürü!” dediler. Beraberce yürüdük. Fırın gibi bir yere geldik, içinden birtakım gürültüler, sesler geliyordu. Gördük ki, içinde bir kısım çıplak kadınlar ve erkekler var. Aşağı taraflarından bir alev yükselip onları yalıyordu. Bu alev onlara ulaşınca cümlük koparıyorlardı. Ben yine dayanamayıp:

"Bunlar kimdir?" diye sordum. Bana cevap vermeyip: "Yürü! Yürü!" dediler. Beraberce yürüdük. Kan gibi kırmızı bir nehir kenarına geldik. Nehirde yüzen bir adam vardı. Nehir kenarında da yanında birçok taş bulunan bir adam duruyordu. Adam bir müddet yüzüp kıyıya doğru yanaşınca yanında taşlar bulunan kıyıdaki adam geliyor, öbürü ağzını açıyor bu da ona bir taş atıp kovalıyordu. Adam bir müddet yüzdükten sonra geri dönüp adama doğru yine yaklaşıyordu. Her dönüşünde ağzını açıyor, kıyıdaki de ona bir taş atıyordu.

Ben yine dayanamayıp: "Bu nedir?" diye sordum. Cevap vermeyip yine: "Yürü! Yürü!" dediler. Beraberce yürüdük. Çok çirkin görünüşlü bir adamın yanına geldik. Böylesi çirkin kimseyi görmemişsinizdir. Bunun yanında bir ateş vardı. Adam ateşi tutuşturup etrafında dönüyordu. Ben yine: "Bu nedir?" diye sordum. Cevap vermeyip: "Yürü! Yürü!" dediler. Beraberce yürüdük, iri iri ağaçları olan bir bahçeye geldik. İçerisinde her çeşit bahar çiçekleri vardı. Bu bahçenin içinde çok uzun boylu bir adam vardı. Semaya yükselen başını neredeyse göremiyordum. Etrafında çok sayıda çocuklar vardı. Ben yine: "Bunlar kimdir?" dedim. Cevap vermeyip: "Yürü! Yürü!" dediler. Beraberce yürüdük. Ulu bir ağacın yanına geldik. Ne bundan daha büyük, ne de daha güzel bir ağaç hiç görmedim. Arkadaşlarım: "Ağaca çık!" dediler. Beraberce çıkmaya başladık. Altın ve gümüş tuğlalarla yapılmış bir şehre doğru yükselmeye başladık. Derken şehrin kapısına geldik, Kapıyı çalıp açmalarını istedik. Açtılar ve beraberce girdik. Bizi bir kısım insanlar karşıladı. Bunlar yaratılışça bir yarısı çok güzel, diğer yarısı da çok çirkin kimselerdir. Sanki böylesine güzellik, böylesine çirkinlik görmemişsinizdir. Arkadaşlarım onlara: "Gidin şu nehre banın!" dediler. Meğerse orada açıkta bir nehir varmış. Suyu sanki safı süttü, bembeyaz... Gidip içine banıp çıktılar. Çirkinlikleri tamamen gitmiş olarak geri geldiler. İki tarafları da en güzel şekli almıştı. Beni dolaştıran arkadaşlarım açıkladılar: "Bu gördüğün Adn cennetidir. Şu da metin makamındır. Gözümü çevirip baktım. Bu bir saraydı, tıpkı beyaz bir bulut gibi. "Beni gezdirin, içine bir gireyim!" dedim. "Şimdilik hayır! Amma mutlaka gireceksin," dediler. Ben: "Gecedeki beri acaip şeyler gördüm, neydi bunlar?" diye sordum. "Sana anlatacağız," dediler ve anlattılar:

"Taşla başı yarılan, o ilk gördüğün adam, Kur'an'ı atıp reddeden, farz namazlarda uyuyup kılmayan kimsedir. Ensesine kadar yüzünün derileri, burnu, gözü soyulan adam, evinden çıkıp yalanlar uydurup, etrafa yalan saçan kimsedir.

Fırın gibi bir binanın içinde gördüğün kadınlı erkekli çıplak kimseler, Zina yapan erkek ve kadınlardır. Kan nehrinde yüzüp ağzına taş atılan adam faiz yiyen adamdır. Ateşin yanında durup onu yakan ve etrafında dönen pis manzaralı adam, cehennem, ateşin bekçisidir. Bahçede gördüğün uzun boylu adam İbrahim (Aleyhisselam)'di. Onun etrafındaki çocuklar ise, fitrat üzere (buluğa ermeden) ölen çocuklardır." Cemaatten biri hemen atılarak: "Ey Allah'ın Resulü! Müşrik çocukları da mı?" diye sordu. Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) "Evet," dedi, "müşrik çocukları da." Ve anlatmaya devam etti: "Yarısı güzel yarısı çirkin yaratılışlı olan adamlara gelince, bunlar iyi amellerle kötü amelleri birbirine karıştırıp her ikisini de yapan kimselerdir. Allah onları affetmiştir."

(Buhari, Ta'bir 48, Ezan (Sıfatu's-Salıt) 166, Teheccüt 12, Cenaiz 93, Büyü 2, Cihad 4, Bed'ül-Halk 6, Enbiya 8, Tefsir, Beraet 15, Edeb 69, Müslim, 23, (2275), Tirmizi, Rü'ya 10, (2295).)

Allah'uTeala bizleri her türlü ahiret azabından muhafaza etsin, bizleri küçük günahlarda ısrar etmeyen büyük günahlardanda ictinab eden kullarından kılsın. Allahümme amin.

ESMA'ÜL HÜSNA EL KAHİR EL KAHHAR EL GALİP

Selman SAMATYALI

iletişim

selmansamatyalı@fecrdergisi.com

Hamd ve bütün övgüler bizlere nimetler bağışlayan bize kendisine ibadet etme lütfu veren yerin ve göğün hükümdarı olan Allah c.c ya Salat ve selam Allah'ın kulları içerisinde seçip çıkardığı onun habibi Resulü ve müminlerin önderine olsun.

Yüce Allah şöyle buyurmaktadır;

“O kulları üzerinde kahredici olandır.”(Enam 18)

“Allah takdir ve kahredici olandır.” (Ra'd 16)

Allah, kahir kullarının işlerini dilediği şekilde düzenleyen idare eden onlara üstün ve Egemen olandır. Bu isim zor ve ağır olan ve üzen, sıkıntıya sokan bir anlam içerir.Allah, dilediği kimsenin hayatını veya bazı organlarını çekip alır. Hiç kimse buna karşı koyamaz. Dolayısıyla Allah'ın takdirinin dışına çıkmak veya onu sevk idaresini geri çevirmek mümkün değildir. Kahhar ise hiçbir şekilde mağlup edilemeyen ve üstün gelinemeyendir. Kahir canlılar arasında haddini aşmış kendisine isyan eden, zorbalılarıyla azap eden ile diğer bütün canlıları da ölümle yok edendir.

Peki, Allah'ın varlıklar üzerindeki üstünlüğü nedir? Bir mülkün üstünlüğünün güç ve kuvvetin tamamı tek ve Kahhar olan Allah'a aittir.

Onun dışındaki her şey mağlup ve yenilmeye mahkumdur. Bütün her şeyin zıttı, karşıtı veya ortağı vardır. Yalnız O'nun zıttı, karşılığı veya ortağı yoktur.Rüzgarları yaratan sonra da onları birbirine musallat edip bir kısmını diğerine üstün kılan, böylece etkisini kırıp yok eden O'dur. Suları yaratan sonra da üzerine rüzgarları musallat eden böylece onlar üzerinde dilediği şekilde tasarrufta bulunan O'dur. Ateşi yaratan sonra da suyu ona musallat edip etkisini kıran ve söndüren de O'dur. Demiri yaratan sonra da ateşi ona musallat edip gücünü kıran ve erimesini sağlayan O'dur. Taşı yaratan sonra da demiri ona musallat edip kırılmasını ve dağılmasını sağlayan O'dur. İblisi ve soyunu yaratan sonra da Melekleri onlara musallat edip her tarafta aranmalarını ve kovulmalarını sağlayan O'dur. Sıcaklığı, soğukluğu, yazı ve kışı yaratan sonra da birini ötekilerine musallat eden böylece birbirinin etkilerini giderip birbirlerini yok etmesini sağlayan O'dur. Gece ve gündüzü yaratıp sonra da onları birbirine musallat eden O'dur. Aynı şekilde her türden deniz ve kara hayvanlarını yaratan sonra da insanları onlara musallat eden O'dur.

Özetle her varlığın zıttı ve kendisini mağlup eden

bir başka varlık vardır. Allah azzevecelle, yer ve gök ehlini boyun eğdirmiştir.

Gök ehlini kendisine hizmet etmekle yer ehlini de kendisine ibadet ve itaat etmekle boyun eğdirmiştir. Zalim ve zorbalara belini kıran, isyankar ve haddi aşanların boynunu büken, dünyadaki emellerine kavuşmalarına mani olan Allah'tır.

Çocuk sahibi olmak istediği halde olamayan, ihtiyarlamak istemediği halde ihtiyarlayan, güçlü ve üstün olmak istediği halde bir türlü zilletten kurtulamayan, zengin olmak istediği halde fakirleşen kimselerin isteklerini Allah bildiği bir hikmet gereği engellemektedir. Onların iradesi hiçbir zaman Allah'ın iradesinin önüne geçemez. Allah'ın istek ve iradesi daima onların isteklerinin üstündedir. Bu durum Allah'ın mutlak Kadir ve Galip olduğunu öte yandanyaratılmışların da mağlup olduklarının bir göstergesidir.

Bütün varlıklar Allah'ın dilemesi ve hükmü altındadırlar. Onun izzeti altında ezilmeyen ve sonsuz gücüne boyun eğmeyen hiçbir varlık yoktur. Varlıkların dilek ve istekleri dahi onun dilemesi altındadır. Yüce Allah şöyle buyuruyor;

“Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.”(İnsan suresi 30)

Bu isimleri bilmenin faydaları nedir?

Bu isimleri bilen Müslüman, Allah'a karşı derin bir korku duyar. Nefsine, Şeytana ve düşmanlara galip gelir. Onların isteklerine boyun eğmez. Mevlasına itaati tercih eder, ahiret için çalışmasına mani olan her şeyden uzaklaşır. Müslüman gücü yettiğinde Allah düşmanlarını mağlup etmeye ve onlara üstünlük sağlamaya çalışmalıdır.

ALINTI]

KUR'AN-IN BİLİMSEL MUCİZELERİ - Haman -

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

"Firavun dedi ki: "Ey ileri gelenler! Sizin için kendimden başka bir ilah bilmem. Ey Haman! Çamurun üstünde benim için bir ateş yak ve bana bir kule inşa et. (Onun üzerine çıkıp) Musa'nın ilahına ulaşmayı umuyorum! Çünkü ben, kesinlikle onun yalancılardan olduğunu düşünüyorum."

Kasas Suresi 38.

Yukarıdaki ayette geçen "Haman" ismi Kur'an-ı Kerim'de altı yerde geçmektedir.(Kasas Suresi;6-8-38,Ankebut Suresi; 39,Mümin Suresi;24-26)Haman, gerçekten kimdir ve gerçekten Kur'an-ı Kerim'de geçtiği gibi Firavun döneminde yaşamış mıdır?

Eski Mısır yazıtlarında Hiyeroglif denilen;her işaretin belli bir sesi veya nesneyi temsil ettiği bir yazım şekli kullanılmıştır.Resimlere uygun manalar verilmesine çalışılmasına rağmen çok karmaşık bir yazım türüdür.

Mısır'ın tarihi ve dili Roma İmparatorluğu'nun işgali esnasında tümü ile değiştirilmiştir.Hristiyanlığı resmi din olarak kabul eden Roma,putperest olduklarını düşündükleri Eski Mısır dinine karşı yasaklayıcı bir tavır alarak;Mısır tapınaklarını yıkıp, kitabelerini sökmüşlerdir.Hiyeroglif yazısının kullanımını yasaklamışlardır. Böylelikle milattan sonra 300lerden sonra bu yazı unutulmuş ve yeryüzünde bu yazıyı okuyabilen kimse kalmamıştır.

18.yy'a kadar bu durum böyle devam etmiştir.Bu durum 1799'da Mısır'ı işgal eden Fransız ordusundaki bir askerin kendisine siper kazarken bulduğu "Rosetta Stone" isimli bir yazıtla değişti.Bu yazıtı diğerlerinden ayıran bir diğer özelliği ise;hem hiyeroglif,hem demotik,hem de Yunanca yazılmış olmasıydı. Yunancanın bilinen bir dil olması hiyeroglif yazısının çözülebilmesini sağlamıştır.

Bununla birlikte Mısır ve Firavun hakkında birçok bilgiye ulaşılabilmektedir.Hiyeroglif yazısının çözülmesiyle Haman isminin birçok yazıtta geçtiği görülmüştür.Viyana'da bulunan Hof isimli bir müzede bu isimden(Haman)söz ediliyordu,aynı yazıtta bu kişinin Firavun'a çok yakın bir kişilik olduğu da belirtiliyordu. Haman Kur'an-ı Kerim'de de geçtiği gibi Hz.Musa ve Firavun zamanında yaşamış bir kişi olduğu ve Firavun'un emrinde inşaat işleri ile ilgilenenlerin başıydı.

Kur'an-ı Kerim'de Firavun'un kule yapma işini Haman'dan istediğini haber veren bu Ayet,bu arkeolojik bilgi ile yine kafirler tarafından tasdik edilmiştir. İşte Yüce Allah'ı bir kez daha el Alim sıfatını ve Kur'an-ı Kerim'in kutsallığını kafirlere böyle tasdik ettirmiştir.

1400 yıl önce okuma yazma dahi bilmeyen peygamberimiz Muhammed Mustafa aleyhisselam'ın bunları bilme ihtimali var mı? İşte bu da Hz. Muhammed aleyhisselam'ın Allah'ın kulu ve elçisi olduğunun ispatı ve Allah azzevecelle'nin kafirlere meydan okumasıdır. Tek yaratan ve her şeyi bilip gözetken olduğunu kafirlere böylelikle tasdik ettiriyor.

İşte kardeşlerim, Allah azzevecelle'ye karşı kulluğumuzu gözden geçirelim. Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'e gerekli hassasiyeti gösterelim ve inşaallah hayatımızı da o'na göre şekillendirelim.

DÜNYADAKİ BÜYÜK NİMETLERDEN OLAN “ARKADAŞLIK”

Zeyd ENFAL

zeydenfal@fecrdergisi.com

Hamd Alemlerin Rabbine, salat ve selam Peygamber Efendimiz Muhammed s.a.v üzerine, ve yine salat ve selam O'nun, yolunu takip eden Mümin, Muvahhid ve Mücahid kullarının üzerine olsun.

Bilindiği üzere arkadaşlık, eski lafızlara ait olup “arka taş”, “arkanın yaslanılacağı bir destek” veya “arka çıkan, güven veren” anlamlarında kullanılır.

Bu yüzdendir ki hemen hemen hiç kimsenin arkadaşı olmadan bir hayatı olmamıştır. İnsanlar her zaman birilerine güvenmek, dayanmak ve onlara muhabbet beslemek fitratında yaratılmıştır. Bu da bize “arkadaşlık” mevzusunun kapısını açmaktadır.

Günümüzde insanlar, arkadaşlarını genellikle ya kafa yapısı uyuştuğundan, ya sır verip güvendiğinden, ya problemlerini dinleyip çözmeye çalıştığından, ya okullarından, iş yerlerinden, mahalleden veya oyunlardan edinirler. Peki, bu arkadaşlıkların amacı sadece vakit geçirmek, eğlenmek, dertleşmek ya da muhabbet etmek midir?

İslam'a giriş olan “LA İLAHE İLLALLAH” lafzı bir yaratıcının olduğuna, O'na namaz kılmak, kurban kesmek, oruç tutmak gibi ibadetler yapıp, göndermiş olduğu kitaplara, peygamberlere ve ölümden sonra bir ahiret yurdunun var olduğuna iman etmek midir sadece?

Hiç şüphesiz ki “la ilahe illallah” lafzı yalnızca bu gibi ifadeleri barındırmış olsaydı, ne o mübarek Peygamber aleyhisselam ile beraber güzide sahabeler 23 yıl boyunca işkenceler, baskılar altında kalırdı ne de Ebu cehil ve diğer kafırlar iman etmiyor demezdi!

Demek ki “la ilahe illallah” lafzının bu vecibeler ile birlikte daha farklı bir amaca sahip olduğu aşikârdır. O amaçdahudutları sadece Allah azzevecelle tarafından çizilen bir hayat yaşayıp bu hudutlara ne bir mercinin ne de bir sistemin karışmasına engel olmaktır. Konumuza dönecek olursak, “arkadaşlık” mevzusunu “la ilahe illallah” lafzı bizlere nasıl tarif ediyor yani İslam'ın öngördüğü arkadaşlık nedir bir bakalım.

EbûHüreyre radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Başka bir gölgenin bulunmadığı Kıyamet gününde Allah Teâlâ, yedi insanı, arşının gölgesinde barındıracaktır:

Âdil devlet başkanı,
Rabbına kulluk ederek temiz bir hayat içinde
serpilir büyüyün genç,
Kalbi mescidlere bağlı müslüman,
Birbirlerini Allah için sevip buluşmaları da ayrılma-
ları da Allah için olan iki insan,
Güzel ve mevki sahibi bir kadının beraber olma
isteğine "Ben Allah'tan korkarım" diye yaklaşma-
yan yiğit,
Sağ elinin verdiğini sol elinin bilemeyeceği kadar
gizli sadaka veren kimse,
Tenhâda Allah'ı anıp gözyaşı döken kişi."
(Buhâri, Ezan 36, Zekât 16, Rikak 24, Hudûd 19;
Müslim, Zekât 91. Ayrıca bk. Tirmizî, Zühd 53;
Nesâî, Kudât 2)

Yukarıdaki hadisten anlaşıldığı üzere ilk olarak bir
kişi ile arkadaş olmak istiyorsak amacımız, niye-
timiz o kişi ile Allah için, Allah'ın rızasını kazanmak
için arkadaş olmalıyız. Böyle olursak hiç şüphesiz
insanların güneş altında bekledikleri vakitte biz-
ler gölgede oluruz. Yoksa Allah muhafaza aşağıda
geçen ayetteki gibi bir duruma düşebiliriz.

"Yazıklar olsun bana! Keşke falanı dost edinme-
seydim!" (Furkan 28)

EbûHüreyre'den (radiyallahuanh) nakledildiğine
göre, Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle
buyurmuştur:

"Kişi dostunun dini üzeredir. Bu yüzden her biri-
niz, kiminle dostluk ettiğine dikkat etsin." (Tirmizî,
Zühd, 45; EbûDâvûd, Edeb, 16)

Bu hadis bizi aslında toplumumuzda bulunan bir
atasözüne götürmektedir. "Bülbül seni gül bah-
çesine götürürken karga seni çöplüğe götürür."
Aslında bu hadis arkadaşlık mevzusunun sorula-
rına kökten cevap veren bir niteliktedir. Eğer biraz
açmak gerekirse, Allah azzevecelle'den uzak bir
adam, etrafındaki arkadaşlarını da kendi durumuna
getirmeye çalışırken, Allah azzevecelle ile dost
olmuş, O'nunla bir bağ ve ünsiyete sahip bir adam
da etrafındaki arkadaşlarını Allah azzevecelle'ye
davet edecektir. Şüphesiz ayeti kerimede şöyle
buyurulmaktadır.

**"O gün bütün dostlar birbirine düşman
kesilecektir. Ancak gönülden Allah'a saygı
duyan, O'nun emirlerini yerine getirip ya-
saklarından kaçınan müttakîler müstesnâ."
(Zuhruf 67)**

Bizlere anne ve babamızdan daha fazla merhamet
eden alemlerin rabbi olan Allah azzevecelle, bir ha-
yat programı yani İslam'ı seçerken bizleri ateş için
değil selamet için seçmiştir. Bunu fark edemeyen
insan ya aklında noksanlık vardır ya da

kalbi mühürlenmiştir. Günümüz insanların İslam'ı
sadece kafa, el kesmek ya da dört tane hanıma
sahip olmaktan ibret saymaları sadece kendile-
rinin cahiliyeti değil bunun yanında başına gelip
geçmiş İslam'a karşı kin kusan "liderlerin" izlerini
takip etmeleridir. Şüphesiz nereden beslenirsen
orası senin düşünce yapını oluşturur sözü boşuna
değildir. İnsanlarımız Kur'an ve Sünnet beslenmeyi
bırakıp İslamofobik düşüncülerin yazılarından bes-
lendiği için İslam lafzını duyduğunda kaçacak delik
aramaktadır. Oysa insanı sadece insan yapacak
olan, mahlukatların en şerefli haline getirecek
olan İslam dinine hakkı ile tabii olmaktır.

"la ilahe illallah" lafzı hayatımızın tamamına nüfus
ettiğinden ötürü bu arkadaşlık mevzusunu sadece
kişiler arası değil devletler arasında da düzenle-
mektedir. Allah azzevecelle şöyle buyurmaktadır;

**"Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları
dost ve sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar birbi-
rinin dostudur. Sizden kim onları dost edinir-
se, kesinlikle onlardan olur. Şüphesiz ki Allah,
zâlimler topluluğunu doğru yola erdirmez."**

(Maide 51)

**"Mü'minler, sakın mü'minleri bırakıp da kâ-
firleri dost edinmesinler. Kim böyle yaparsa,
artık onun Allah ile irtibatı tamâmen kopmuş
olur. Ancak kâfirlerden gelebilecek tehlike-
lerden korkarsanız ölçülü bir şekilde onlara
dostluk gösterebilirsiniz. Yine de Allah sizi
azabından sakındırıyor. Çünkü sonunda dönüş,
yalnız Allah'adır." (Ali imran 28)**

Bir insanın yol göstereni yaratıcısı olursa o insan
nasıl hataya düşebilir ki? Siyasette, eğitimde,
sosyal hayatta kuralları belirleyen her şeyin ya-
raticısı ve sahibi olan, kullarının neye karşı meyilli
neye karşı uzak olduğunu kullarından daha iyi
bilen, kalplerdeki ürpertiye ve sevgiyi bilen Allah
azzevecelle mi olmalıdır? Yoksa her şeyden aciz
olan, kendisine bile hükmedemeyen pis bir su-
dan var olan bir insan mı? Sorunun cevabı tabii ki
de ortadadır amacım sadece bazı şeyleri ortaya
çıkarmaktır.

**"Ey iman edenler! Kendi din kardeşlerinizden
başkasını dost ve sırdaş edinmeyin. Çünkü
onlar size ellerinden gelen kötülüğü yapma-
tan geri durmaz; her zaman sıkıntıya düş-
menizi isterler. Baksanıza, size olan şiddetli
öfkeleri ağızlarından taşıyor. Kalplerinde gizle-
dikleri kin ve düşmanlık ise daha korkunçtur.
Eğer aklınızı kullanıp gereğince davranırsanız,
size âyetlerimizi kesin bir şekilde açıkla-
mış bulunuyoruz." (Ali imran 118)**

ANNE BABA HAKKI

Muhammed YAŞAR

İletişim

muhammedyasar@fecrdergisi.com

Hamd alemlerin rabbi Allah suphanehu ve tealaya olusun selat ve selam peygamber efendimiz Muhammed mustafa sallallahualeyhi vesellemin üzerine olsun

AllahTeala, Kur'an'ı Kerim'in birçok yerinde anne ve babaya itaat etmemizi bizlere emretmiştir. **İsra Suresi 23** ayeti kerimesinde Allah Teala şöyle buyurmaktadır;

“Rabbim kendisinden başkasına ibadet etmemeniz ve anne babaya iyilik etmemize (gerekliliğine) hükmetti. Bunlardan biri ya da her ikisi senin yanında yaşlanırsa onlara öf bile deme. Onları azarlama ve onlara değerli bir söz söyle.”

Ayetin mesajına bakılacak olunursa, AllahTeala yalnız kendisine ibadet etmemizi yani kulluğumuzu, itaatimizi, emir ve yasaklar noktasında kendisinden başkasına boyun eğmememize, hayatın her alanında kendisinin tek bir Rab ve tek bir ilah olduğunu kabul edip ona göre yaşamamızı bizlerden istedikten sonra Anne babaya iyi olmamızı emretmektedir. Onlara, onları üzecek bir tavır, bir söz ve davranışı bize yasaklayarak “öf bile” demenin en üst limit olduğunu hatırlatmakla ve onlara bir söz söylenecek ise o da azarlamadan değil güzel bir üslup ile güzel sözler söylemek ve kendilerine ihsanda ve ikramda bulunmak gerektiğini bizlere emretmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de AllahTeala kendi hakkından bahsettikten sonra hemen hemen birçok yerde hemen ardından anne ve baba hakkından bahsetmektedir. AllahTeala böyle bir şeyi yapmasının elbette ki birçok hikmeti vardır. Sanki AllahTeala şöyle söylemektedir;“Ey Müslümanlar, benim sizin üzerinizdeki hakkımdan sonra en büyük hak anne ve babanızın hakkıdır.” Abdullah bin Mesut'tan rivayet edilen bir hadiste Abdullah Bin Mesut şöyle söylemektedir;“Ben Allah resulünden, AllahTeala'nın en çok sevdiği amel hangisidir diye sordum. Vaktinde kılınan namazdır buyurdu sonra hangisidir dedim anne babaya iyilik etmendir diye buyurdu sonra hangisidir diye sordum Allah yolunda cihattır diye buyurdu.” Diğer bir hadiste ise Ebu HureyreRadıyallahuanh'dan şöyle buyrulmaktadır. Bir kişi ey Allah'ın resulü kendisiyle güzel sohbette bulunmamı hak eden kimdir dedi. Allah resulü;“Annendir buyurdu daha sonra kimdir diye sordu yine annendir buyurdu sonra kimdir diye sordu Allah resulü sonra babandır buyurdu başka bir kanal ile gelen rivayette ise üç defa Annen sonra babandır buyurdu.”

İbni Ömer'den gelen bir rivayette ise şöyledir; Kendisi Mekke'ye doğru yola çıktığı zaman deveye binmekten usandığında rahatlamak için bindiği bir eşeği vardı. Ayrıca başına sardığı bir sarığı bulunmaktaydı. Bir gün bu eşek üzerinde gider iken bir bedevi ile karşılaştı. İbni Ömer ona, sen falan oğlu değil misin diye sordu. Bedevi evet dedi. İbni Ömer ona eşeği verip; ona bin ve sarığını da uzatıp bunu da başına sar dedi. Bedevi arkasını dönüp gidince arkadaşlarından biri İbni Ömer'e bu kişi bir veya iki dirheme razı olurdu oysa sen ona eşeğini ve başındaki sarığı verdin dedi. İbni Ömer onlara şöyle cevap verdi ben Allah resulü aleyhisselatuves-salam'ı şöyle buyururken işittim. "İyiliklerin en iyisi kişinin babasının vefatından sonra onun dostlarıyla ilgisini sürdürmesi onlara ikram ve ihsanda bulunmasıdır." Evet, Allah'ın rızası, anne babanın rızasından geçer. Allah'ın öfkesinde anne babanın öfkesinden geçer. Eğer bir evlat dini konuların dışında anne ve babasının razı etmiş ise Allah Teala da razı olmuştur. Anne ve babası razı olmamışsa Allah da razı olmamıştır. Bakın kardeşlerim adamın biri Abdullah İbni Abbas'ın yanına gelerek ey İbni Abbas, ben bir kadına talip oldum gittim o kadını istedim o kadın razı olmadı beni istemedi. Sonra başka bir adam o kadını istedi kadın O adam ile evlenmeye razı oldu. Ben bunu duyunca öfkeden kudurdum kıskançlığımdan dolayı gittim o ikisini de öldürdüm. Benim içintevebe var mıdır? Ben nasıl tövbe edeceğim diye sordu. İbni Abbas, senin annen baban var mıdır dedi. Hayır vefat ettiler hayatta değiller dedi. Öyle ise git Allah'a Nasuh bir tövbe ile Tövbe Et ve seni Allah'a yakıştıracaklarını bildiğin ameller ile Allah'tan bağışlanma dile. Adam kalkıp gittikten sonra Ata İbni Yesar tabiinden İbni Abbas'a sordu Ey İbni Abbas sen o adamın annesini ve babasını niye sordun? Dedi ki vallahi ey Ata, bir insanı Allah'a yaklaştıran anne ve babaya itaatten iyilikten daha başka bir amel bilmiyorum.

Yine Abdullah İbni Abbas şöyle söylüyor, Allah, kime anne ve baba ihsan etmiş ise ona cennette iki kapı aralamıştır. Kişi anne ve babasına iyi davrandığı müddetçe o iki kapı açık kalmaya devam edecektir. Evet kardeşlerim yine söylüyoruz anne ve babanın rızasını almak onları öfkelenmemek Allah azze ve celle'nin en sevdiği amellerdendir onları öfkelenmemek Allahu Teala'nın Öfkesini celb eder.

Bu da bilinmelidir ki bahsedilen itaat dünyalık işlerdendir. Din hususunda itaat yalnızca Allah'a ve Resulünedir. Alemlerin rabbinin karşısında ne çocuklarımız ne eşlerimiz ne mallarımız ne de anne

babamız bizlere fayda vermeyecektir. İnsan, hayatının içinde türlü türlü sıkıntı ve darlık yaşamaktadır. Muhakkak ki bu sıkıntı ve darlıktan kurtulmak için Allah'a dua ederek ondan yardım istenmelidir. Ama dua etmeden önce anne ve babaya iyilik yapılırsa ve ondan sonra dua edilirse, "Ya Rabbi ben anne ve babama yalnız senin rızanı kazanmak için iyilik yaptırıysam benim üzerimde olan bu sıkıntı ve darlığı kaldır" diye dua edilmesi doğru olan dua şekillerinden bir tanesidir. Buhari'de geçen bir hadiste Resulullah efendimiz şöyle buyurmaktadır. "Sizden evvel geçenlerden 3 kişi yola çıktı geceyi geçirmek için bir mağaraya girdi derken dağdan bir taş yuvarlandı mağaranın ağzını kapattı bunun üzerine içlerinden biri şöyle dedi iyi amellerimiz ile dua etmekten başka bir şey ile buradan kurtulamayız ve içlerinden biri şöyle dua etti. Allah'ım benim çok ihtiyar annem ve babam vardı onlardan evvel ne çocuklarıma ne de hayvanlarıma bir şey vermezdim. Günün birinde eve geç döndüm ve her zamanki gibi sütlerini götürdüm onlar uyumuştular ve benim çocukları da açtı ağlıyorlardı. Ben çocuklarıma o süttten annem ve babam içmeden size veremem dedim sabaha kadar ayakta onların uyanmasını bekledim sabah olunca onlara sütlerini ikram ettim sonra çocuklarıma ikram ettim. Ya rabbi ben bu ameli yalnız senin rızanı kazanmak için yaptırıysam bizi bu mağaradan kurtar diyerek dua etti ve mağaranın kapısı biraz açıldı ve diğer arkadaşları da yapmış oldukları iyilikler ile dua ederek mağaradan çıktılar."

Evet Kardeşlerim bu ve önceki bahsettiğimiz rivayetler ile anne ve babanın önemi yeterince anlaşılabilir umarım. Son olarak şunu söyleyerek bitirelim. Anne ve babası hayatta olup da onu veya her ikisinin rızasını kazanamayana yazıklar olsun. Sahabe, Allah resulünün bir gün şöyle söylerken işitti. "Burnu sürtsün, burnu sürtsün, burnu sürtsün." Sahabe Efendimiz sordu kimin söylüyorsun ey Allah'ın resulü, "annesini ve babasını hayattayken onların rızasını kazanamayanın burnu sürtsün."

ENES BİN MALİK

Ali MARUF

İletişim

alimaruf@fecrdergisi.com

Adı Enes Bin Malik
Baba adı Malik binnadır
Anne adı Ümmü Süleym Bint milhan
Kabilesi neccaroğulları
Doğum yeri Medine
Doğum yılı miladi 612
İslam'a girişi nübüvvetin 12 yılı
Rivayeti 2286
Görevleri zekat memurluğu muallimlik
Vefat yeri Irak
Vefat yaşı 97
Vefat yılı miladi 709
Ümmü Süleym annemiz aynı kabileden olan Malik Bin nadir ile evlenir soy olarak birbirlerinin amcası çocukları sayılır çok güzel bir evlilikleri olur birbirlerini çok severler Allah c.c onlara bu evlilikten iki erkek çocuk nasip eder bu iki çocuk ileride iki Yiğit sahabi olacaklardır bunlardan büyük olanı Bera diğeri ise Yiğitler yiğidi enes'tir nübüvvetin 10 yılında 6 tane hazreçli mekke'de iman ederek o iman davasının mesajlarını o günkü adı ile yes-ribe taşırlar o gençlerin başındaki isim olan Esad bin zürare Medine'ye gelerek darül Esad adı ile bir davet çalışması başlatınca kendi kabilesinden olan Ümmü süleym de bu davete muhatap olur Bir rivayete göre Esad'ın vesilesi ile bir diğeri rivayete göre Bir sene sonra musab'ın eliyle iman şerbetini içer Ümmü süleym iman ettikten sonra sorumlu bir eş ve sorumlu bir anne olarak kocasına ve o gün için 11 yaşlarında olan beraya ve 9 yaşlarında olan enes'e bu dini öğretmeye çalışır çok ilginçtir kocası Malik bin nadir inanılmaz bir tepki gösterir o güne kadar çok sevdiği hanımına ve her zaman sözüne değer verdiği eşine bir anda sert bir tutum içerisine girer ve onlara Müslüman olmamaları yönünde baskılar yapar hatta bir gün Ümmü Süleyme sen ne yaparsan yap ama benim çocuklarımı atalarının dininden vazgeçirirsen ben bilirim yapacağımı diye tehditlerde bulunur Malik Bin nadir gün geçtikçe yesribde yayılan bu yeni mesaja düşman olur neticede bir inat ve taassup oluşur kendisinde derken bir gün dışarıdan eve geldiğinde Ümmü süleym 9 yaşındaki enes'e şehadet cümlelerini öğretirken onları yakalar çok gadaplanır ve der ki artık sizinle beraber bir dakika daha kalmayacağım sizi terk edip şam'a gidiyorum ve bir daha da dönmeyeceğim ne haliniz varsa görün bu sözlerin ardından çıkar şam'a doğru gider o küfür yolunda bu bedeli öderken Ümmü süleym iman yolunda iki çocuk ile dul kalarak bedel ödemeye başlar Malik bin nadir şam'a doğru giderken aralarında husumet olan bazı düşmanları tarafından takip edilir

ya yolda ya da Şam'da öldürülür küfür üzere ölüp gider Ümmü süleym genç yaşına rağmen 2 sene dul kalır bu iki sene zarfında tek amacı vardır o da çocuklarını peygamberi seven birileri olarak yetiştirmektir bugün çocuk eğitiminde en fazla yaptığımız yanlış bu noktadadır biz çocuklarımıza namazı orucu tesettürü e İslam'ın diğer Emir ve yasaklarını öğretiyor ve onların bunları uygulamalarını istiyoruz elbette bunu yapacağız ama bunun yolu aynen Ümmü Süleymin yaptığı gibi peygamber sevgisi ile başlar biz çocuklarımıza peygamber sevgisini öğretelim sahabenin sevdası ile yüreklerle yanan çocuklar yetiştirelim bakalım namazlar aksıyor mu bakalım tesettüre karşı halen mesafe var mı unutmayalım çocuk kimi severse onun gibi yaşamaya çalışıyor işte Ümmü süleym bunu çok iyi fark etmiş o kendisini istemeye gelenlere şimdi değil ben çocuklarımla meşgulüm demişti ama onu meşguliyeti bugünün insanı olarak bizim meşguliyetlerimize pek de benzemiyor o meşguliyet çocuklarının gerçek bir peygamber aşığı olmaldıydı iki sene sonra Ümmü süleym ensar'ın önemli isimlerinden Ebu Talha ile evlenir aradan çok az bir zaman geçer musap 75 kişi ile akabaya doğru yürüdüğünde Ebu Talha da o topluluğun içerisindeydi biat'tan sonra efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye hicret eder mescit inşa edilir mektep kurulur menziller oluşturulur ilk biat edenlerden biri de Ümmü Süleym olur

O ilk günlerde efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem daha kendi evine taşınmamıştır bütün Ensar kadını ile erkeği ile efendimizi sallallahu aleyhi ve sellem Ebu Eyüp el ensari'nin evinde ziyaret etmekte ve ona bazı hediyeler sunmaktadırlar Ümmü süleym hediyesini belirlemiştir acaba kabul görür mü diye endişelidir bu endişe ile Ümmü süleym o günler 10 yaşında olan Enes'in elinden tutar efendimize getirir ya resulallah herkes sana bir hediye sundu benim sana sunacağım bir hediyem yok ben de canımdan bir parça olan bu oğlumunu sana hizmet etmek için getirdim Enes akıllı ve okuma yazma bilen bir delikanlıdır onu benden kabul buyur ve ona dua et diyerek hediyesini takdim eder efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu hediye o kadar memnun olur ki kabul ettiğini beyan eder ve bir de orada enes'e dua eder yaptığı dua nasıl biliyor musunuz der ki Allah'ım sen onun malını ve neslini çoğalt ve ona bereket ihsan et onun ömrünü uzat ve günahlarını affet bu duaya başta anne Ümmü süleym olmak üzere oradakiler amin der ne olur peki enes'e bu duanın neticesinde Enes Bin Malik radiyallahu an kendisi vefat edeceği sırada söylüyor ne olduğunu diyor ki

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu duayı bana yaptıktan sonra ben neslinden tam 125 kişiyi gördüm ve onların büyük bir kısmını kendi ellerimle defnettim torunlarının çocuklarını görmüştür Enes Bin Malik onun vefat tarihi hicri 90 miladi 709'dur miladi olarak 97 hicri olarak tam 100 yaşında vefat etmiştir Enes Bin Malik sözüne devam ediyor herkes bahçesinden bir mahsul alırken ben iki mahsul aldım neye elimi attımsa bereketlendiğine şahit oldum

Enes Bin Malik kendisi rivayet ediyor diyor ki annemin beni resulullah'a verdiği ilk günlerdi ben sokakta çocuklar ile oynarken efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem geldi ve kulağıma bir iş yapmam için bir şeyler söyledi ben hemen koşa koşa o işi yapmaya gittim yaptım geri dönüp geldim annem benim o halimi görmüş çok meraklanmıştı beni hemen yanına çağırdı ve merakla sordu Enes Resulullah senin kulağına ne söyledi ve seni nereye gönderdi anneme dedim ki anneciğim o bir sır efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bana kimselelere söyleme dedi ben de kimselelere söylemeyeceğim şimdi burada biraz düşünelim biz olsaydık 10 yaşındaki oğlumuz bize böyle bir söz söyleseydi tavrımız ne olurdu ya oğlum söyle ben senin babanı annemi bizden mi saklayacaksın derdik değil mi bakın eti de senin kemiği de senin diyen Ümmü süleym ne diyor aferin benim enes'ime sakin oğlum ben dahil hiç kimseye resulullah'ın sırrını anlatma o sır Enes ile birlikte mezara gitmiştir 10 yaşında bir çocuk annesi tarafından yetiştirilmiş belli şeylere hazırlanarak resulullah'a takdim edilmiş Enes Bin Malik nasıl bir kapıya adandığını bilmiyor mu evet biliyor adandığı kapının sorumluluğunun farkında mı evet hem de çok iyi farkında severek mi gelmiş zorla mı tabii ki severek böyle olduğu için de adım adım efendimizi takip ediyor bir an olsun ondan ayrılmıyor tertemiz bir diماغ ile ne görüyorsa zihnine kalbine aklına adeta nakşediyor öyle seviyor ki efendimizi bakın ne diyor Allah resulünü rüyamda görmediğim hiçbir gece yoktur bu sözü der sonra gözyaşlarına hakim olamazdı ömründe bir kez resulullah'ı rüyasında misafir eden bu saadeti yaşayan birisi yerinde duramıyor farklı bir hale bürünüyor ama Enes Bin Malik her gece efendimiz ile bu hal sadece Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem yaşadığı zaman ile sınırlı değil dikkat edelim resulullah'ın vefatından sonra da bu hal devam ediyor diyor ki ne kadar arzu ederdim bir gün yine onun huzuruna çıkayım ve ya resulallah küçük hizmetkarın geldi diyeyim bunu dediği zaman Enes Malik 60-70 yaşındadır

Çocuk akide kitabımız çıktı.

Ebu Hüreyre (Allah Ondan razı olsun)'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:

“Hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde Allah yedi insanı arşının gölgesinde barındıracaktır.

1 - Adaletli devlet başkanı,

2 - Allah'a ibadet ve itaat ederek yetişen genç,

3 - Kalbi mescidlere bağlı kimse,

4 - Allah için sevip bu uğurda bir araya gelip ayrılan kişiler,

5- Makam ve güzellik sahibi bir kadının zina çağrısını, ben Allah'tan korkarım diyerek reddeden kimse,

6- Sağ elinin verdiğini sol eli bilmeyecek kadar gizli sadaka veren kimse,

7- Kendi başına kaldığında Allah'ı anarak gözyaşı akıtan kimse.

(Buhari, Ezan 36, Müslim, Zekat 91)

